

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA

SEGONA ÈPOKA

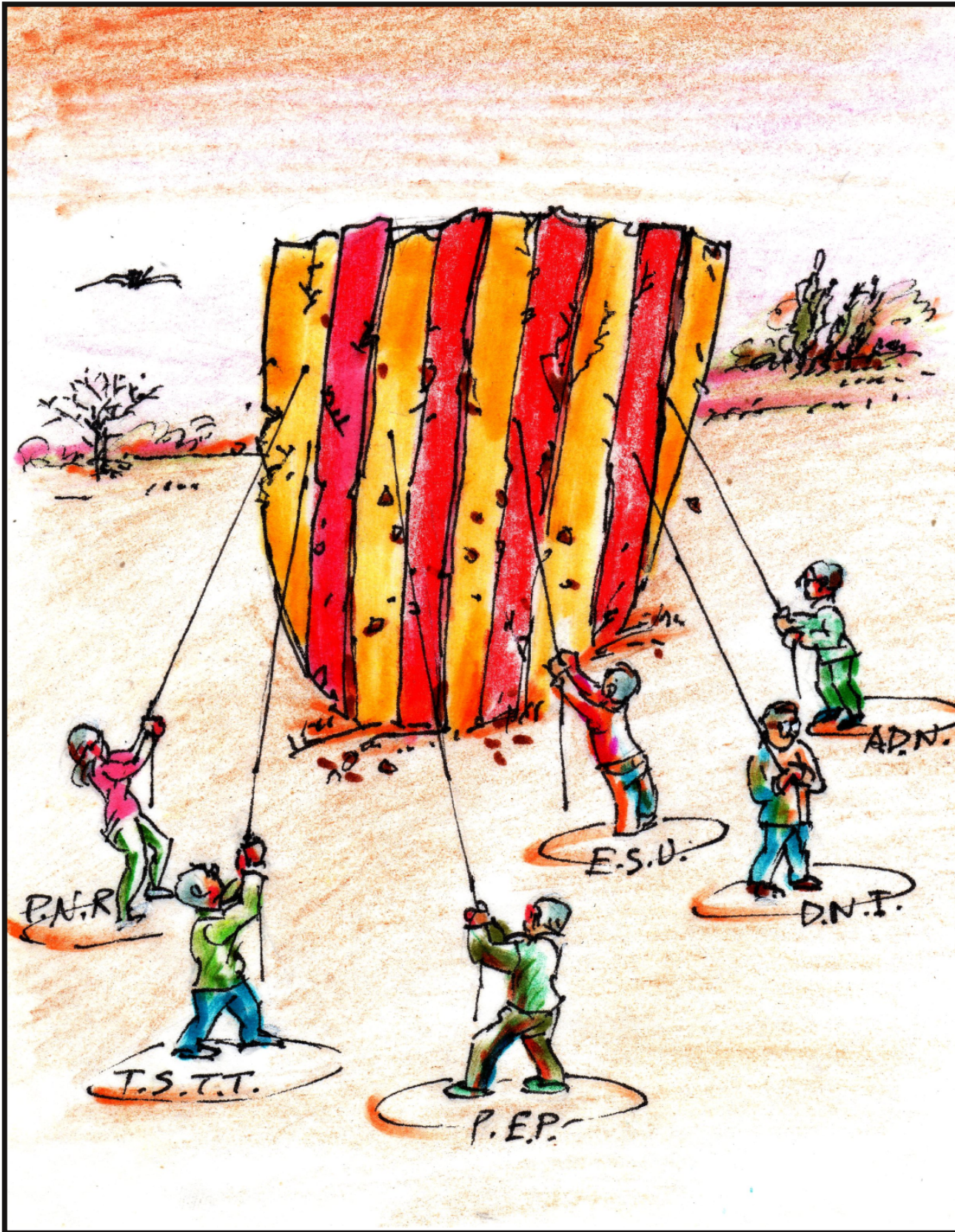
10 de juliol 2020

Número 117

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

HI HAURÀ ELECCIONS?

La previsible propera convocatòria electoral per formar un nou govern a Catalunya provoca més ereccions que mai entre els membres dels partits sobiranistes. Canvis de parella, menages à trois, sigles i més sigles i sobretot espectacles que mostren els excessos dels polítics patris nostrum. Enlloc d'objectius comuns, punyalades per l'esquena, en lloc de sanejar la política catalana, concupiscència extremada. L'escut quadribarrat va esmicolant-se i perdent un a un els pilars gràcies a la manca total de diàleg, d'insults a repetició i d'abominació entre els líders. Es barallen pel proper repartiment de botí.

La gent del carrer, encara que sembli mentida, segueix esperant que posin seny, que reformin la seva organització de format soviètic i que per fi governin en lloc de regnar com els Borbons espanyols. Els nostres polítics però només volen regnar fent trampes, regnar amb mentides i enganys, regnar i a més a més ser els botxins de la gent que els hagi votat. Governar no seria més senzill?

Hi ha una possible resposta que el ciutadà pugui donar a aquests usurpadors del món polític?

Un ciutadà cada vegada més aculturat i sense consignes ni plantejaments teòrics no sap ni pot plantar cara. L'exemple més proper el tenim a la capital de la Catalunya-Nord en la que els seus ciutadans han votat Louis Allier, del partit d'extrema dreta francès aliat al Vox espanyol.

Els nostres polítics, dintre de la seva miopia, no saben veure que aquí també podrien guanyar els de Vox gràcies a unes eleccions. A Catalunya hi haurà, i cada vegada més, ciutadans que optin per la solució de votar a l'extrema dreta. És el resultat lògic de voler ciutadans idiotitzats. Mentrestant tota una generació continua malgastant la seva energia en defensa dels presoners polítics. Milers i milers d'hores esmenades, milers i milers de tones d'energia en solidaritat combativa. Potser algú els hauria de dir que són a la presó per voluntat pròpia, que hi van anar somrient com uns imbècils oblidant que en el combat el primer deure és SOBREVUIRE.

Queda sempre una altra opció... però l'heu de trobar vosaltres mateixos.

